

dosarul nr. 2ra-348/18

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (judecător: Iurii Moldovan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători: Iu.Cotruță, N.Simciuc, M.Guzun)

DECIZIE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

judecători:

Dumitru Visternicean

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Ion Budu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Budu
împotriva lui Nikolay Indoitu, Aliona Indoitu cu privire la încasarea datoriei,
dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de către Ion Budu și menținută hotărârea din 23
decembrie 2014 a Judecătoria Anenii Noi,

c o n s t a t ă :

La 20 octombrie 2010, Ion Budu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Nikolay Indoitu, solicitând încasarea din contul ultimului în
beneficiul său a datoriei în sumă de 1 700 500 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acestei acțiuni, reclamantul a invocat că la data de 01
noiembrie 2007 i-a acordat cu titlu de împrumut pârâtului suma de 1 263 500
lei, iar conform recipisei din 26 mai 2010, pârâtul s-a obligat să restituie până la
15 iunie 2010 împrumutul cu dobânda în sumă de 437000 lei, iar în total suma
de 1 700 500 lei.

În continuare, Ion Budu a susținut că pârâtul, la expirarea termenului, nu a
restituit datoria, iar încercările de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, au
rămas fără răspuns.

Pe parcursul examinării cauzei în fond, la 06 mai 2011, reclamantul Ion
Budu a depus cerere de completare a pretențiilor, solicitând inclusiv încasarea
din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul său inclusiv și a dobânzii de
întârziere în sumă de 184 505 lei.

În motivarea cererii de completare a acțiunii a invocat că prin recipisa eliberată de către Nikolay Indoitu la 26 mai 2010, ultimul s-a obligat să restituie datoria sus-indicată până la 15 iunie 2010, condiție ce nu se atestă la caz.

Prin urmare, potrivit reclamantului, din data respectivă debitorul se află în întârziere, motiv pentru care în temeiul prevederilor art. 585, 619 Cod civil pârâtul este obligat pentru perioada 15 iunie 2010 – 06 mai 2011 și la plata dobânzii de întârziere în sumă de 184 505 lei, rezultând din rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei.

Prin hotărârea din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi, a fost admisă integral acțiunea înaintată de către Ion Budu și s-a încasat din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu datoria în sumă de 1 700 500 lei, dobânda de întârziere în sumă de 184 505 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 10000 lei, iar în total suma de 1 895 005 lei. S-a încasat din contul lui Nikolay Indoitu în contul statului taxa de stat în sumă de 15000 lei.

La 06 iulie 2011, Nikolay Indoitu a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi.

Prin încheierea din 14 decembrie 2011 a Curții de Apel Bender a fost respinsă cererea apelantului Nikolay Indoitu privind scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și i s-a acordat apelantului termen până la data de 22 decembrie 2010 pentru plata taxei de stat pentru depunerea apelului.

Prin încheierea din 22 decembrie 2011 a Curții de Apel Bender a fost restituită cererea de apel declarată de Nikolay Indoitu împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi, din motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel.

La 20 august 2012, Aliona Indoitu a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi, însă prin încheierea din 13 decembrie 2012 a Judecătoriei Anenii Noi, cererea de revizuire enunțată a fost respinsă ca inadmisibilă.

Prin decizia din 12 martie 2013 a Curții de Apel Bender a fost respins recursul declarat de Aliona Indoitu împotriva încheierii din 13 decembrie 2012 a Judecătoriei Anenii Noi și menținută încheierea contestată.

La 15 aprilie 2013, Nikolay Indoitu a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi, iar prin încheierea din 28 iunie 2013 a Judecătoriei Anenii Noi, cererea de revizuire vizată a fost respinsă ca inadmisibilă, însă prin decizia din 11 decembrie 2013 a Curții de Apel Bender a fost admisă cererea de recurs declarată de către Nikolay Indoitu, a fost casată integral încheierea din 28 iunie 2013 a Judecătoriei Anenii Noi, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Nikolay Indoitu împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi și casată hotărârea din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi, cauza fiind restituită spre rejudecare în fond în Judecătoria Anenii Noi, în alt complet de judecată.

La 22 aprilie 2014, reclamantul Ion Budu a depus cerere de completare a pretențiilor, solicitând atragerea Alionei Indoitu în procesul sus-indicat în calitate de pârâtă, cu dispunerea încasării din contul lui Nikolay Indoitu și Aliona Indoitu în beneficiul său a datoriei în sumă de 1 700 500 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 611 849 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 03 noiembrie 2014, Ion Budu și-a concretizat pretențiile prin majorarea acestora, solicitând încasarea din contul lui Nikolay Indoitu și a Alionei Indoitu în beneficiul său a datoriei în sumă de 1 700 500 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 669 225, 70 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 10000 lei.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ion Budu împotriva lui Nikolay Indoitu și Aliona Indoitu cu privire la încasarea sumei.

Prin decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Ion Budu, s-a casat hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi și s-a emis o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Ion Budu a fost admisă partial, fiind dispusă încasarea din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu a datoriei în sumă de 1 700 000 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 669 225,7 lei, iar în total suma de 2 298 475,7 lei. S-a încasat din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 10000 lei și la depunerea cererii de apel în sumă de 18750 lei, iar în total suma de 28750 lei. S-a încasat din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul statului diferența taxei de stat neachitate la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 15000 lei. Cererea de chemare în judecată depusă de Ion Budu împotriva Alionei Indoitu a fost respinsă.

La 05 iunie 2015, Nikolay Indoitu a declarat recurs împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi.

Tot la 05 iunie 2015, Ion Budu a declarat recurs împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând modificarea acesteia în partea respingerii cerințelor lui Ion Budu față de Aliona Indoitu și dispunerea în această parte a încasării și din contul Alionei Indoitu, în mod solidar cu Nikolay Indoitu, în beneficiul său a datoriei în sumă de 1 700 500 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 669 225,70 lei, a cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat achitată în prima instanță și în instanța de apel în sumă de 28750 lei, iar în total a sumei de 2 398 475,70 lei; încasarea din contul lui Nikolay Indoitu și Aliona Indoitu în beneficiul său a taxei de stat achitate în instanța de recurs în sumă de 6250 lei.

Prin încheierea din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție s-au considerat inadmisibile recursurile declarate de Nikolay Indoitu și Ion Budu.

Prin încheierea din 03 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a corectat eroarea admisă în decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău referitor la suma datoriei încasate din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu cu indicarea sumei corecte de „1700500 lei” în loc de „1700000 lei”.

La 06 octombrie 2015, Nikolay Indoitu a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea acesteia, cu reținerea cauzei pentru rejudecarea recursului declarat de Nikolay Indoitu și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admis recursul declarat de Nikolay Indoitu și casată decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi.

La 23 februarie 2016, Nikolay Indoitu a depus cerere de revizuire concretizată, însă prin încheierea din 06 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Nikolay Indoitu împotriva încheierii din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție.

La 05 iulie 2016, Nikolay Indoitu a depus o nouă cerere de revizuire împotriva încheierii din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție, cu solicitări similare ca în cererea de revizuire precedentă depusă la data de 06 octombrie 2015 și 23 februarie 2016.

Prin încheierea din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea de revizuire depusă de Nikolay Indoitu și s-a casat încheierea din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție, cu reținerea cauzei în instanța de recurs pentru reexaminarea admisibilității recursului declarat de către Nikolay Indoitu împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 01 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a înlăturat omisiunea admisă în partea motivată și dispozitivul încheierii din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție și s-a indicat sintagma corectă „cu reținerea cauzei în instanța de recurs pentru reexaminarea admisibilității recursurilor declarate de către Nikolay Indoitu și Ion Budu împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău” în loc de sintagma „cu reținerea cauzei în instanța de recurs pentru reexaminarea admisibilității recursului declarat de către Nikolay Indoitu împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău”.

După reținerea cauzei în instanța de recurs pentru reexaminarea admisibilității recursurilor declarate de către Nikolay Indoitu și Ion Budu împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, prin încheierea din 08 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție, recursurile enunțate au fost considerate admisibile, iar prin decizia din 15 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție recursurile respective au fost admise, casată decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, cauza fiind remisă la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Ion Budu, fiind menținută hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi.

La 21 septembrie 2017, Nikolay Indoitu a depus în instanța de apel cerere privind întoarcerea executării, prin care a solicitat eliberarea ordonanței privind încasarea din contul lui Budu Ion în beneficiul său a sumei de 2 936 379, 51 de lei, achitată către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, în urma executării silite a deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

La 16 noiembrie 2017, Curtea de Apel Chișinău a emis ordonanța, prin care a dispus încasarea din contul lui Ion Budu în beneficiul lui Nikolay Indoitu a sumei de 2 936 379, 51 de lei, cu titlu de întoarcere a executării deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, dobânzile de întârziere a executării și cheltuielile de executare.

Ion Budu la 13 decembrie 2017 a depus obiecții împotriva ordonanței din 16 noiembrie 2017, solicitând admiterea obiecțiilor și anularea ordonanței judecătorești din 16 noiembrie 2017.

Prin încheierea din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au respins obiecțiile înaintate de Ion Budu împotriva ordonanței din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

La 11 mai 2018 Ion Budu a declarat recurs împotriva încheierii din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii cu pronunțarea unei noi hotărâri, de admitere a obiecțiilor și anulare a ordonanței.

Prin decizia din 04 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Ion Budu, casată integral încheierea din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și pronunțată a nouă hotărâre, prin care: au fost admise obiecțiile înaintate de Ion Budu împotriva ordonanței din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și anulată ordonanța din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a încasat din contul lui Ion Budu în beneficiul lui Nikolay Indoitu suma de 2 936 379,51 de lei. S-a restituit cererea lui Nikolay Indoitu cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești și i s-a explicat lui Nikolay Indoitu că cererea privind întoarcerea executării deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, poate fi înaintată conform competenței.

Între timp, nefiind de acord cu decizia din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi, la 01 decembrie 2017, Ion Budu le-a contestat cu recurs, solicitând în urma completării recursului din 19 martie 2018, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea sa împotriva lui Nikolay Indoitu, Aliona Indoitu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată să fie admisă integral, în sensul declarat cu dispunerea încasării din contul lui Nikolay Indoitu și a Alionei Indoitu în beneficiul său a datoriei în sumă de 1 700 500 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 669 225,7 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din plata taxei de stat achitată la depunerea acțiunii și în instanța de apel pentru depunerea apelului în sumă de 28 750 lei, cu mențiunea în această parte precum că hotărârea nu se supune executării silite, deoarece aceste sume au fost deja executate benevol de către intimat. Suplimentar, s-a solicitat încasarea din contul lui Nikolay Indoitu și a Alionei Indoitu în beneficiul său a cheltuielilor de judecată compuse din plata taxei de stat la depunerea prezentului recurs în sumă de 12500 lei, care poate fi supusă executării silite.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea cauzei instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

La fel s-a mai indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În acest sens, s-a invocat că, instanța de apel la examinarea cauzei în apel nu a luat în considerare faptul că Nikolay Indoitu nu a negat nici într-un mod existența datoriei pe care o are față de recurent, mai mult decât atât dânsul a

recunoscut de nenumărate ori existența datoriei față de recurent, propunând în acest sens mai multe soluții de soluționare a problemei pe cale amiabilă.

Cât privește originalul recipisei în baza căreie se solicită încasarea sumelor în prezenta speță, aceasta se regăsește la dosarul cauzei penale, ceea ce se confirmă prin scrisoarea Inspectoratului Național de Investigații anexată la dosar.

În rezultat, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (vol.IV,f.d.59-65,107-108).

La 02 februarie 2018 și la 19 martie 2018, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului și a suplimentului la cererea de recurs declarate de Ion Budu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (vol.IV,f.d.72,123), iar la 19 martie 2018, 10 iulie 2018 și la 18 septembrie 2018 Nikolay Indoitu a depus referințe, solcând respingerea recursului ca fiind inadmisibil (vol.IV,f.d.94-98,204).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul înaintat la 01 decembrie 2017 (vol.IV,f.d.59) împotriva deciziei recurate din 11 iulie 2017 (vol.III,f.d.246) este declarat în termen, având în vedere faptul că la dosar nu există date confirmative privind recepționarea de către recurent a copiei motivate a deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Ion Budu a fost considerat admisibil și fără a prejudicia fondul a fost dispusă judecarea acestuia de către completul din 5 judecători (vol.IV,f.d.237).

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei

instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă parțial.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Din materialele cauzei rezultă rezultă cu certitudine că potrivit recipisei întocmite de către pârâtul – intimat Nikolay Indoitu la data de 26 mai 2010, se atestă faptul primirii de către ultimul de la Ion Budu la data de 01 noiembrie 2007 a sumei de 1 263 500 lei cu titlu de împrumut. Totodată, conform recipisei enunțate, Nikolay Indoitu s-a obligat că va restitui până la 15 iunie 2010 suma datorată împrumutătorului, inclusiv și procentele bancare, care la data de 26 mai 2010 constituiau suma de 437000 lei (vol.II,f.d.7).

Colegiul judiciar reține prin prisma dispozițiilor art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, care stauează expres că, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat și a art. 131 alin. (4) Codul de procedură civilă, care reglementează expres că, dacă o parte recunoaște în ședință de judecată sau în cadrul îndeplinirii delegației judiciare faptele pe care cealaltă parte își întemeiază pretențiile sau obiecțiile, aceasta din urmă este degrevată de obligația dovedirii lor, că pe tot parcursul judecării cauzei Ion Budu a insistat asupra faptului că Nikolay Indoitu a recunoscut în cadrul examinării cauzei în fond că ar fi primit de la recurent suma în litigiu, fapt pentru care a întocmit și semnat recipisa din 26 mai 2010, obligându-se să restituie suma vizată împreună cu procentele bancare în sumă de 437 000 lei până la 15 iunie 2010, adică Nikolay Indoitu a recunoscut de nenumărate ori existența datoriei față de recurent, propunând în acest sens mai multe soluții de soluționare a problemei pe cale amiabilă, iar pârâtul nu a negat acest fapt, indicînd doar că refuză restituirea sumei sus-indicate pe motiv că a restituit deja prezenta datorie (vol.I,f.d.155-156).

Din considerentul că Nikolay Indoitu nu a restituit suma împrumutată împreună cu procentele bancare în termenul prevăzut, iar multiplele solicitări adresate pârâtului de a restitui în mod extrajudiciar datoria și dobînda de întîrziere nu s-au soldat cu succes, Ion Budu s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, solicitând în urma concretizării acțiunii încasarea din contul lui Nikolay Indoitu și a Alionei Indoitu în beneficiul său a datoriei în sumă de 1 700 500 lei, dobînzii de întîrziere în sumă de 669 225,70 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 28750 lei (vol.I,f.d.2-3,63-64,207-209, vol.II,f.d.55).

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, avînd ca obiect încasarea datoriei și dobînzii de întîrziere conform recipisei din 26 mai 2010, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii cerințelor lui Ion Budu și respingerii acestora integral.

Întru susținerea poziției sale, prima instanță a concluzionat că înscrisul cu titlul de recipisă care a fost anexat la actele cauzei de către reclamant în copie autenticată nu poate fi admis în calitate de probă, deoarece instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente referitor la existența recipisei

în original, iar alte careva probe confirmative în sensul art. 118 Cod de procedură civilă care ar demonstra existența valabilității tranzacției reclamantul nu a prezentat.

Soluția dată de către prima instanță după dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 15 februarie 2017 (vol.III,f.d.203-211) a fost menținută de către instanța de apel (vol.III,f.d.246).

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a relevat că concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii acțiunii este justă, ea având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă.

Instanța de recurs analizând materialele dosarului în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluțiile date de către instanțele de judecată ierarhic inferioare contravin circumstanțelor cauzei.

Cu referire la pretinsa solicitare a reclamantului Ion Budu invocată în cererea de chemare în judecată, inclusiv și în cererea de concretizare a acțiunii privind încasarea din contul lui Nikolay Indoitu și a Alionei Indoitu în beneficiul său a datoriei în sumă de 1 700 500 lei, instanța de recurs copnsideră oportun de a reitera în prezenta speță prevederile art. 666 alin. (1) Cod civil, care statuează expres că, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În conformitate cu art 667 alin. (1) Cod civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor.

În temeiul art. 8 alin. (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice, care conform art. 10 Cod civil se realizează pe cale judiciară, inclusiv prin metodele statuate la art. 11 Cod civil, care reglementează operarea apărării inclusiv prin recunoașterea dreptului, restabilirea acestuia, dar și alte căi prevăzute de Lege.

Conform art. 9 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

În conformitate cu art. 210 alin. (1) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

În corespundere cu art. 512 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Dispoziția art. 572 alin. (2) Cod civil, statuează expres că, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În accepțiunea art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Prin urmare, efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat. De esența acestui principiu este faptul că obligațiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute în actul din care au luat naștere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul și modul de executare. Condițiile, cărora trebuie să corespundă executarea obligațiilor sunt determinate de lege sau contract.

Buna-credință este o cerință legală, potrivit căreia părțile contractante trebuie să-și execute obligațiile asumate astfel încât efectele contractului să corespundă, în cel mai înalt grad, voinței lor reale.

Colegiul judiciar consideră oportun de a reitera la caz și prevederile art. 867 alin. (1) Cod civil, care reglementează expres că, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În sensul normei citate, este de înțeles că contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord) conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceeași sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate.

Conform art. 871 alin. (1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Potrivit prevederilor art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Analizând împrejurările speței prin prisma prevederilor legal enunțate, Colegiul judiciar reține că, instanțele de judecată inferioare greșit au concluzionat despre necesitatea respingerii acestei pretenții, or, la caz nu există probe pertinente și concludente care ar dovedi faptul că, pârâtul Nikolay Indoitu și-ar fi onorat obligațiunile contractuale asumate față de recurent și că, i-ar fi achitat acestuia datoria conform recipisei din 26 mai 2010 în sumă de 1 700 500 lei.

În acest context, sunt întemeiate argumentele reclamantului – recurent Ion Budu precum că, în prezenta speță, pârâtul – intimat Nikolay Indoitu urmează să-i achite datoria în temeiul recipisei din 26 mai 2010 în sumă de 1 700 500 lei, or, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract, condiție ce nu se atestă la caz, din care considerent suma enunțată urmează a fi încasată din contul pârâtului Nikolay Indoitu în beneficiul reclamantului Ion Budu.

Cât privesc argumentele instanței de fond, preluate de către instanța de apel, precum că la caz acțiunea urmează a fi respinsă pe motiv că înscrisul cu

titlul de recipisă în baza căruia se solicită încasarea datoriei a fost anexat în copie autenticată, respectiv nu poate fi admis în calitate de probă, iar alte careva probe confirmative în sensul art. 118 Cod de procedură civilă care ar demonstra existența valabilității tranzacției reclamantul nu a prezentat, acestea sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Într-adevăr, la materialele cauzei, recipisa din 26 mai 2010 în baza căreia reclamantul Ion Budu a depus prezenta cerere de chemare în judecată împotriva lui Nikolay Indoitu și a Alionei Indoitu, solicitând încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată a fost anexată în copie autenticată, însă această circumstanță nu poate constitui drept temei pentru respingerea acțiunii. Or, recipisa vizată nu a putut fi prezentată în original de către reclamantul Ion Budu care, în ședința instanței de judecată a explicat că originalul recipisei se află la organele de drept, care au ridicat-o în rezultatul perchezițiilor efectuate la sediul SRL „Speranța PF-COM” la care dânsul este administrator, fapt ce denotă că, neanexarea în original a recipisei enunțate nu-i poate fi imputată reclamantului.

Aceiași concluzie derivă și din răspunsul nr. 5068 din 22 iulie 2014 a Inspectoratului General de Poliție, potrivit căruia originalul recipisei din 26 mai 2010, prin conținutul căreia se confirmă că Nikolay Indoitu a împrumutat de la Ion Budu suma de 1 263 500 lei, cu obligația de a fi restituită până la data de 15 iunie 2010 împreună cu procentele bancare – în total suma de 1 700 500 lei, a fost ridicată în cadrul percheziției efectuate în legătură cu examinarea cauzei penale nr. 2012990035 (vol.II,f.d.24).

Astfel, în virtutea faptului, că recipisa din 26 mai 2010 nu a fost administrată în original în cadrul examinării prezentei cauze, aceasta totuși a fost examinată atât în cadrul ședinței instanței de fond cât și a celei de apel în copie autenticată în modul stabilit de art. 138 alin. (4) Cod de procedură civilă, fapt ce denotă că în cadrul dezbaterilor judiciare și-a găsit confirmare faptul că, la data de 26 mai 2010 Nikolay Indoitu a împrumutat de la Ion Budu suma de 1 263 500 lei, având obligația până la 15 iunie 2010 de a restitui suma datorată împrumutătorului, inclusiv și procentele bancare, care la 26 mai 2010 constituiau suma de 437000 lei, iar în total suma de 1 700 500 lei.

În acest context, nu pot fi reținute argumentele pârâtului Nikolay Indoitu precum că la caz există dubii la veridicitatea conținutului recipisei din 26 mai 2010, or, însăși Nikolay Indoitu a recunoscut existența acestei datorii, ceea ce se confirmă inclusiv prin cererea de recurs depusă la 29 noiembrie 2013 anexată la dosar (vol.I,f.d.155-156), din care rezultă că a primit de la Ion Budu suma în litigiu, fapt pentru care a întocmit și semnat recipisa din 26 mai 2010 și s-a obligat să o restituie până la 15 iunie 2010 împreună cu procentele bancare în sumă de 437 000 lei.

Plus la aceasta, recipisa sus-indicată este valabilă, nefiind contestată în instanța de judecată, or, nulitatea unui act juridic se constată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, în care sunt stabilite circumstanțele care denotă încălcarea condițiilor de încheiere a actului juridic. Atât timp cât intimatul Nikolay Indoitu nu a prezentat instanței de judecată o hotărâre judecătorească irevocabilă prin care să se constate nulitatea recipisei din 26 mai 2010 încheiată

cu Ion Budu, Colegiul respinge argumentul intimatului ca fiind neîntemeiat. Mai mult, repisa respectivă în mod expres prevede obligațiile fiecărei părți, ca consecințele încheierii actului juridic.

Prin urmare, la caz, înscrisul cu titlul de recipisă întrunește elementele contractului de împrumut și corespunde cerințelor art. 867-871 Cod civil, a dat naștere la drepturi și obligații civile și a produs efecte juridice, or, la caz, nu s-au stabilit temeiuri de nulitate în sensul normei prevăzute la art. 220 alin. (1) Cod civil, condiții ce de altfel atestă temeinicia pretenției sus-indicate.

Neîntemeiate sunt și argumentele intimatului Nikolay Indoitu preluate de către instanța de apel precum că suma de 1 263 500 lei pe care Ion Budu i-ar fi împrumutat-o primului, de facto a fost transmisă de către SRL „Speranța PF-COM” administrator al căreia este reclamantul către SA „Anchir” administrator al căreia este pârâtul în baza contractului de vânzare – cumpărare din 01 noiembrie 2007, ca urmare a livrării de către SA „Anchir” a cărămidei și nu constituie datorie între persoane fizice, or, aceste declarații nu indică direct legătura causală dintre sumele achitate în vederea executării contractului de vânzare -cumpărare din 01 noiembrie 2007 încheiat între Speranța PF-COM” și SA „Anchir” și încasarea datoriei în sumă de 1 263 500 lei, fiind deduse a fi astfel de către intimat prin declarații și concluzii proprii expuse în referințele anexate la dosar ca urmare a propriilor interpretări.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs relevă art. 7 alin. (2) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, care statuează că orice entitate este obligată să țină contabilitatea și să întocmească situațiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile și de alte acte normative aprobate în conformitate cu art.11 alin.(2) lit.a).

Din actele cauzei rezultă însă că suma sus-enunțată nu a intrat în caseria SA „Anchir” și nu a fost înregistrată în evidența contabilă, ceea ce se confirmă prin următoarele înscrisuri: copia solicitării nr. 2/577 din 24 ianuarie 2012, adresată de șeful DCCO a DGSO al Ministerului Afacerilor Interne către administratorul insolvenței SA „Anchir” – Selevestru Irina, prin care se solicită să se verifice faptul dacă suma de 1 263 500 lei care a fost primită de către Nikolay Indoitu a fost transmisă oficial SA „Anchir”; copia răspunsului nr. 62A din 25 ianuarie 2012, semnat de către administratorul insolvenței SA „Anchir” – Selevestru Irina, prin care se prezintă Raportul de audit nr. 58 din 25 ianuarie 2012 și se menționează că suma respectivă nu a fost contabilizată în registrele SA „Anchir” și nu a fost depusă la contul bancar al întreprinderii; copia Raportului de audit nr. 58 din 25 ianuarie 2012, întocmit de către SRL „Audit TL” pe numele administratorului insolvenței SA „Anchir” – Selevestru Irina, din care rezultă că suma de 1 263 500 lei nu a fost înregistrată nici în caseria SA „Anchir” și nu a fost depusă nici la contul bancar al aceste întreprinderi; copia actului de control fiscal nr. 3 – 487222 întocmit de către Inspectoratul Fiscal de Stat referitor la relațiile dintre SRL „Speranța PF-COM” și SA „Anchir”, din care rezultă că în perioada 01 ianuarie 2007 – 17 noiembrie 2011, între acești agenți economici nu au existat nici o tranzacție cu suma de 1 263 500 lei; copia procesului – verbal din 07 martie 2012; copia actului

semnat de către administratorul SRL „Speranța PF-COM” Ion Budu și contabilă SA „Anchir”, prin care se confirmă că mijloacele bănești în sumă de 1 263 000 lei nu au fost introduși în caseria SA „Anchir”; copia procesului – verbal de ridicare din 24 mai 2012, anexate la dosar (vol.IV,f.d.109-122).

La fel, nu pot fi reținute argumentele intimatului Nikolay Indoitu precum că datoria care se solicită în prezenta speță i-ar fi fost achitată reclamantului Ion Budu până la intentarea prezentei cauze civile, or, având obligațiunea probațiunii în judecată, intimatul Nikolay Indoitu nu a prezentat în sensul art. 118 Cod de procedură civilă probe confirmative în acest sens.

Cu referire la pretinsa solicitare a reclamantului Ion Budu invocată în cererea de chemare în judecată, inclusiv și în cererea de concretizare a acțiunii privind încasarea din contul lui Nikolay Indoitu și a Alionei Indoitu în beneficiul său a dobânzii de întârziere în sumă de 669 225,70 lei, instanța de recurs reiterează la caz prevederile art. 668 (1) Cod civil, care indică expres că, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității, iar alin. (3) al aceluiași articol prevede expres că, contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților dacă legea nu prevede altfel.

De altfel, materialele cauzei, atestă cu certitudine că în speță, recipisa (contractul de împrumut) este cu titlu oneros, fiind purtător de dobândă.

Iar, în corespundere cu art. 872 alin. (1) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, împrumutătorul poate cere pentru întreaga sumă datorată o dobândă în mărimea prevăzută la art. 619 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 619 Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Totodată, norma de blanchetă enunțată la care se face referire și anume art. 585 Cod civil, reglementează expres că, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

În cazul în care dobânda de întârziere pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare nu a fost stabilită prin contract scris între părți, creditorul este îndreptăți la plata sumei de bani și a dobânzilor de întârziere numai atunci când datoria debitorului a ajuns la scadență și nu a fost executată, condiție prezentă în speță.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de aceste prevederi legale și neîntemeiat au respins această pretenție. Or, s-a constatat că pârâțul Nikolay Indoitu în termenul stabilit de recipisă nu a restituit datoria contractuală.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs relevă că, în speță, încasarea dobânzii de întârziere poate avea loc, motiv ce impune să se ajungă la concluzia dispunerii încasării din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu a dobânzii de întârziere pentru perioada 15 iunie 2010 – 03 noiembrie 2014, în sumă de 669 225,7 lei, în acest sens fiind prezentat calculul relevant (vol.I,f.d.210-214, vol.II,f.d.55-56), or, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii, mai mult ca atât că, dobânda de întârziere prevăzută de art. 619 Cod civil, reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine. La rândul său, folosirea mijloacelor financiare străine are loc în cazurile în care cumpărătorul reține plata pentru bunurile procurate, clientul reține plata pentru lucrările executate și serviciile prestate, locatarul întârzie să achite chiria.

În corespundere cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuieli de judecare a pricinii.

Astfel, din materialele cauzei se constată cu certitudine că, pe parcursul judecării cauzei respective în instanța de fond, cât și în apel reclamantul Budu Ion a suportat cheltuieli de judecată în sumă totală de 28750 lei – cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii în instanța de fond în sumă de 10000 lei și la depunerea cererii de apel în sumă de 18750 lei, ceea ce se confirmă prin ordinele de încasare a numerarului din 18 octombrie 2010 și, respectiv din 05 ianuarie 2015 anexate la dosar (vol.I,f.d.1^a, vol.II,f.d.83), sume ce prin prisma art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează expres că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului, urmează a fi încasate din contul pârîtului Nikolay Indoitu în beneficiul reclamantului.

Totodată, prin prisma art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, care indică expres că, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârît proporțional părții admise din acțiune dacă pârîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată, se impune încasarea din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul statului a diferenței taxei de stat neachitată de către Ion Budu la înaintarea cererii de chemare în judecată în sumă de 15000 lei.

Aici este de menționat că, hotărârea în partea încasării din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu a datoriei în sumă de 1 700 500 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 669 225,70 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 28750 lei, nu urmează a fi supusă executării silite nr. 056 327r/2016 din 25 mai 2015, or, aceste sume au fost deja achitate de către debitorul Nikolay Indoitu în cadrul procedurii de executare, ceea ce se confirmă prin încheierea din 25 martie 2016 a executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu de încetare a dosarului de executare cât și înscrisurile anexate la încheierea vizată (vol.IV,f.d.11-52).

Cu referire la pretinsa solicitare a reclamantului Ion Budu invocată în cererea de recurs privind încasarea din contul lui Nikolay Indoitu și a Alionei Indoitu în beneficiul său a cheltuielilor de judecată în sumă de 12500 lei – cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea prezentei cereri de recurs, Colegiul relevă că aceasta urmează a fi admisă parțial, din consdierentele ce urmează.

Astfel, din materialele cauzei se constată cu certitudine că, pe parcursul judecării prezentei cauze în instanța de recurs, recurentul Ion Budu a suportat cheltuieli de judecată în sumă de 12500 lei – cu titlu de taxă de stat achitată pentru depunerea recursului, ceea ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. 198 din 28 septembrie 2017 (f.d.58), sumă ce prin prisma art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează expres că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului, urmează a fi încasată din contul intimatului Nikolay Indoitu în beneficiul recurentului Ion Budu.

Cât privesc pretențiile reclamantului Ion Budu împotriva Alionei Indoitu privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată, acestea sunt neîntemeiate și, urmează a fi respinse. Or, raportul juridic dedus judecății vizează relațiile între Ion Budu pe de o parte și Nikolay Indoitu pe de altă parte, deci reclamantul nu poate pretinde la încasarea datoriei din contul Alionei Indoitu dat fiind faptul că, ultima nu are careva obligații față de reclamant conform recipisei din 26 mai 2010.

Într-adevăr, în conformitate cu art. 24 alin. (2) Codul familiei, soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul dintre ei, precum și pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvîrșirii de către ei a unei infracțiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soților, însă norma vizată nu poate constitui drept temei de admitere a acțiunii în această parte. Or, faptul dacă suma de bani împrumutată de către Nikolay Indoitu a sporit bunurile comune ale soților Indoitu nu a fost obiect de discuție în instanța de fond, motiv pentru care Colegiul apreciază drept neîntemeiate pretențiile în această parte.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri sub aspectele sus-enunțate.

Cu referire la cererea formulată de Nikolay Indoitu la 18 septembrie 2018, cu privire la citarea părților în ședință de judecată, Colegiul o consideră neîntemeiată, în următoarele circumstanțe.

În conformitate cu art. 442 alin.(1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători

decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs..

În contextul normelor precitate, Colegiul relevă că invitarea participanților în proces la examinarea recursului, se impune doar în cazul în care se constată necesitatea expunerii de către participanți asupra problemelor invocate în cererea de recurs.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că circumstanțe ce ar dicta necesitatea audierii participanților la proces, nu au fost stabilite.

De altfel, examinarea cauzei în ordine de recurs în lipsa participanților la proces, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare și dreptului de acces la justiție, în condițiile când participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor lor.

În consecință, cererea formulată de Nikolay Indoitu cu privire la citarea părților în ședință de judecată, urmează a fi respinsă.

Cât privește cererea propriu – zisă al lui Nikolay Indoitu din 18 septembrie 2018 de amânare a judecării cauzei pe motiv că, în prezenta speță părțile urmează a fi citate în ședință de judecată pentru a da explicații și a elucida exhaustiv cazul dat, acesta urmează a fi respinsă, or, după cum s-a menționat supra, circumstanțe ce ar dicta necesitatea audierii participanților la proces, nu au fost stabilite, motiv ce impune necesitatea respingerea cererii respective.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge cererea formulată de Nikolay Indoitu cu privire la citarea părților în ședință de judecată.

Se respinge cererea lui Nikolay Indoitu, privind amânarea judecării cauzei.

Se admite recursul declarat de către Ion Budu.

Se casează integral decizia din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătorei Anenii Noi în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Budu împotriva lui Nikolay Indoitu, Aliona Indoitu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Budu se admite parțial.

Se încasasează din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu datoria în baza contractului de împrumut din 26 mai 2010 în sumă de 1 700 500 (un milion șapte sute mii cinci sute) lei, dobânda de întârziere în sumă de 669 225 (șase sute șaiszeci și nouă două sute douăzeci și cinci) lei, 70 bani și a cheltuielilor de judecată în sumă de 28750 (douăzeci și opt mii șapte sute cincizeci) lei, compuse din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 10000 (zece mii) lei și la depunerea cererii de apel în sumă de 18750 (optsprezece mii șapte sute cincizeci) lei, iar în total suma de

2 398 475 (două milioane trei sute nouăzeci și opt mii patru sute șaptezeci și cinci) lei, 70 bani.

Se încasasează din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul statului diferența taxei de stat neachitată de către Ion Budu la înaintarea cererii de chemare în judecată în sumă de 15000 (cincisprezece mii) lei.

Hotărârea în partea încasării din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu a datoriei în sumă de 1 700 500 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 669 225,70 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 28750 lei, nu urmează a fi executată, deoarece aceste sume au fost deja achitate de către debitorul Nikolay Indoitu în cadrul procedurii de executare nr. 056 327r/2016 din 25 mai 2015.

Se încasasează din contul lui Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat achitată pentru depunerea recursului în sumă de 12500 (doisprezece mii cinci sute) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Budu împotriva Alionei Indoitu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, se respinge.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Visternicean

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

Victor Burduh